Dosarul penal nr. 1-768/2022
1-22131204-09-1-07092022

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

22 iunie 2023 mun. Bălţi

Judecătoria Bălţi (sediul Central), instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Marcel POPESCU
Grefieri Cătălina RÎȘNIC, Anna ODAINIC
Cu participarea:
intrepretului Marcel PÎSLARUC
procurorului Adrian PĂVĂLEANU
avocatului Oxana MELNIC
inculpatului Mihail ȚÎBULEAC
În lipsa:
Părții vătămate SRL ,,ALIMER-COMERȚ”

A examinat în şedinţă de judecată publică în ordinea procedurii simplificate pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364[1] Cod de procedură penală, cauza penală de învinuire a lui:

Țîbuleac Mihail Igor, născut la ***** cod numeric personal:*****, originar și locuitor al mun.Bălți, str.*****nesupus serviciului militar, neanganjat în cîmpul muncii, celibatar, anterior condamnat prin:
- Sentința Judecătoriei Bălți din 06.07.2020 în baza art.187 alin.(2), fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare la 3 ani 6 luni, fără amendă, cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani;

în comiterea infracţiunii prevăzute de art. **186 alin. (2) lit.b), c). d)** Cod penal.

Cauza penală a fost examinată în termenul 09 septembrie 2022 – 22 iunie 2023, cu respectarea procedurii de citare legală a participanților la proces.

În baza materialelor din dosar şi a probelor cercetate, instanţa de judecată –

c o n s t a t ă:

1. Inculpatul Țîbuleac Mihail Igor la 26.04.2022, în intervalul de timp cuprins între orele 04:11-04:13, de comun acord cu o persoană în privința căruia cauza a fost disjunsă, printr-o înțelegere prealabilă, urmărind scopul sustragerii mijloacelor bănești ce-i aparțin restaurantului ,,SALAT” (SRL ,,ALIMER-COMERȚ), împărțind rolurile între ei și anume persoana în privința căruia cauza a fost disjunsă s-a aflat la pândă în prejma restaurantului cu scopul de a preveni

intervenția cărorva persoane care pot împiedica săvârșirea infracțiunii, iar cet. Mihail Țîbuleac, prin spargerea lacătului de la ușa centrală, a pătruns în incinta restaurantului menționat supra, de unde, pe ascuns a sustras un safeu metallic cu dimensiunile 25x25x35 cm, amplasat în oficiul restaurantului, în care se aflau mijloacele bănești. După care cu bunurile sustrase ambii au părăsit locul săvârșirii infracțiunii într-o direcție necunoscută, astfel, prin acțiunile sale ilegale s-a cauzat agentului economic, SRL „ALIMER-COMERȚ", un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă de 79076,03 lei.

2. Inculpatul Țîbuleac Mihail Igor, fiind audiat în cadrul examinării cauzei și chestionat sub jurămînt în conformitate cu art.108 şi art. 364[1] Cod de procedură penală, vina în săvîrşirea acţiunilor ilegale a recunoscut-o pe deplin şi a declarat instanței că la 26.04.2022 noaptea a pătruns în restaurantul „Salat" amplasat pe str.Decebal mun.Bălți și a sustras un safeu în care se aflau mijloace bănești, cînd a deschis safeul au apărut colaboratorii poliției care i-au ridicat safeul. Regretă cele comise, solicită o pedeapsă mai blîndă.

3. La întrebările adresate inculpatul Țîbuleac Mihail Igor a menționat că, recunoaşte integral toate probele acumulate la urmărirea penală, se căieşte sincer de cele comise.

4. La fel, vina în comiterea infracţiunii inculpatul Țîbuleac Mihail Igor a recunoscut-o integral, solicitând prin cerere semnată personal cu conţinutul expres şi neechivoc şi cu renunţarea de a fi prezentate probe suplimentare, examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală.

În ordinea prevăzută au fost solicitate opiniile participanţilor la proces.

Procurorul nu a invocat obiecţii cu privire la examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod procedură penală.

Apărătorul a susţinut poziţia inculpatului.

Instanţa de judecată, analizând cererea inculpatului şi ascultînd opiniile participanţilor la proces, ţinînd cont de recunoaşterea totală şi necondiţionată a faptelor indicate în rechizitoriu, a considerat necesar de a admite cererea inculpatului, deoarece din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite şi sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse.

În acest sens, vina inculpatului a fost demonstrată pe deplin nu doar prin declaraţiile sale de recunoaştere a vinovăţiei, ci şi prin probele acumulate de către urmărirea penală. Țîbuleac Mihail Igor a recunoscut şi nu a contestat probele prezentate.

4.1. În acest sens, vina inculpatului a fost demonstrată pe deplin nu doar prin declaraţiile sale de recunoaştere a vinovăţiei, ci şi prin probele acumulate de către urmărirea penală. Țîbuleac Mihail Igor a recunoscut şi nu a contestat probele prezentate.

Astfel, vinovăţia inculpatului Țîbuleac Mihail Igor este demonstrată prin următoarele probe:

- Declarațiile reprezentantului părții vătămate și părții civile Babin Alexandru Anatolii, domiciliat în mun. Bălți, str. Alexandru cel Bun 5a/2, (f.d.22-25);
- Declarațiile martorului Savuleac Maria Leonid, domiciliată în mun. Bălți, str. Tudor Vladimirescu 37/21 (f.d. 26-27);
- Declarațiile martorului Băicean Lilian Alexandru, domiciliat în mun. Bălți, str. Sf. Nicolae 21/4 (f.d.65-66);
- Declarațiile martorului Carasovschi Denis Valeriu, domiciliat în mun. Bălți, str. Salcîmilor 70.(f.d. 106-107);

- Declarațiile martorului Timofrtică Serghei Vasile (f.d.108-109);
- Proces-verbal de primire a plîngerii administratorului restaurantului ”SALAT”, Alexandru Babin din 26.04.2022, prin care ultimul a solicitat tragerea la răspunderea penală persoane necunoscute, care la 26.04.2022, în intervalul de timp între 04:11 și 04:13, prin pătrundere, au sustras pe ascuns mijloacele bănești ce-i aparțin SRL ”ALIMER-COMERȚ” (f.d.3);
- Proces-verbal de cercetare la fața locului din 26.04.2022, conform căruia a fost efectuată cercetarea sediului restaurantului ”SALAT”, și ca urmare a acesteia acțiuni de la fața locului au fost ridicate una pereche de clește plate, un dulap mic de culoare deschisă, pe fotografii urmele de încălțăminte în glod, la fel, s-a constatat participarea la identificarea infractorilor a cîinelui special (f.d.32-37);
- Proces-verbal de cercetare la fața locului din 26.04.2022, conform căruia a fost suspus examinării o porțiune de teren de pe teritoriul grădiniței nr. 48 de pe str. Decebal, unde a fost depistat un safeu metalic, cu multe bonuri de încasare a mijloacelor bănești, una geantă de materie pentru încasarea banilor, o șină metalică lungă, la fel, trei urme papilare. (f.d.38-78);
- Proces-verbal de ridicare din 26.04.22, potrivit căruia cet. Țibuleac Mihail la 26.04.2022, la orele 07:47, benevol, a predate organului de urmărire penală în sumă de 31 871 lei (f.d.49-52).
- Proces-verbal de examinare a obiectelor din 27.04.2022, conform căruia au fost examinate obiectele depistate și ridicate de la fața locului din 26.04.2022, la fel, mijloacele băneștim predate benevol de către Țibuleac Mihail (f.d.53-54);
- Proces-verbal de ridicare din 27.04.22, potrivit căruia administratorul restaurantului ”SALAT”, Alexandru Babin, benevol, a predat organului de urmărire penală procesul-verbal fără număr de inventariere a numerarului și documentelor bănești din 26.04.2022 și stikul de model ”hoco”cu imagini video din 26.04.2022 în timp ce cet. Țibuleac Mihail comite furtul unui safeu cu mijloacele bănești (f.d.93-94);
- Proces-verbal de examinare a obiectului și a documentului din 28.04.2022, conform căruia au fost examinate procesul-verbal de inventariere a numerarului și stikul cu imagini video din 26.04.2022 (f.d.96-97);
- Proces-verbal de ridicare din 28.04.2022, conform căruia administratorul ACCC 116/18 Silviu Ilco, benevol, a predat organului de urmărire penală un stik de model ”Apacer” ce conține imagini video din 26.04.2022, cu înregistrări a acțiunilor lui Țiubuleac Mihail și Nicolaev Sorin (f.d.101-102);
- Proces-verbal de examinare a obiectului din 28.04.2029, conform căruia a fost examinat stikul de model ”Apacer” (f.d.103);
- Proces-verbal de ridicare din 28.04.2022, conform căruia cet. Dogotari Alexandru, benevol, a predat un CD-R de model ”FREESTYLE” cu imagini video din 26.04.2022 și trei poze foto cu imagini, în care sunt înregistrați Țibuleac Mihail și Nicolaev Sorin (f.d.111-114);
- Proces-verbal de examinare a obiectelor din 28.04.2022, conform căruia au fost examinate trei poze foto și un CD-R de model ”FREESTYLE” cu imagini din 26.04.2022 (f.d.115).

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au

avut acces toate părţile în egală măsură şi să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Conform prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţiei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Probele relevate supra sunt admisibile, dat fiind că sunt administrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală.

Apreciind probele administrate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, rezultă săvârşirea infracţiunii de către inculpat şi că există suficiente date cu privire la vinovăţia acestuia.

La adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1-4 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni. În conformitate cu art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 din Codul penal, se consideră componentă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art. 113 din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Astfel, Țîbuleac Mihail Igor este subiect al infracţiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 21 din Codul penal, este o persoană fizică, care, la momentul săvârşirii infracţiunii fiind pasibilă de răspundere penală, în momentul săvîrşirii infracţiunii, avea împlinită vîrsta de 29 ani, (a.n. 1994) fapt constatat prin documentele prezentate de organele competente.

Obiectul juridic special al furtului îl constituie relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Obiectul material al furtului îl formează bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor. În speță, obiectul material al infracţiunii constituie un safeu metallic cu dimensiunile 25x25x35 cm, amplasat în oficiul restaurantului ,,Salat”, SRL ,,ALIMER-COMERȚ”, în care se aflau mijloacele bănești.

Latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art.186 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea de luare ilegală și gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) modul ascuns.

Țîbuleac Mihail Igor a realizat latura obiectivă a infracţiunii de furt prin faptul că de comun acord cu o persoană în privința căruia cauza a fost disjunsă, printr-o înțelegere prealabilă, urmărind scopul sustragerii mijloacelor bănești ce-i aparțin restaurantului „SALAT” (SRL „ALIMER-COMERȚ), împărțind rolurile între ei și anume persoana în privința căruia cauza a fost disjunsă s-a aflat la pândă în prejma restaurantului cu scopul de a preveni intervenția cărorva persoane care pot împiedica săvârșirea infracțiunii, iar cet. Mihail Țîbuleac, prin spargerea lacătului de la ușa centrală, a pătruns în incinta restaurantului menționat supra, de unde, pe ascuns a sustras un safeu metallic cu dimensiunile 25x25x35 cm, amplasat în oficiul restaurantului, în care se aflau mijloacele bănești. După care cu bunurile sustrase ambii au părăsit locul săvârșirii infracțiunii într-o direcție necunoscută, astfel, prin acțiunile sale ilegale s-a cauzat agentului economic, SRL „ALIMER-COMERȚ”, un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă de 79076,03 lei.

Legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, este confirmată și prin declaraţiile inculpatului date în cadrul şedinţei de judecată, coroborate cu celelalte probe.

Astfel, instanţa constată vinovăţia inculpatului Țîbuleac Mihail Igor în comiterea infracţiunii prevăzute la art.186 alin. (2) lit.b), c), d) Cod penal cu indicii de calificare: furtul, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvîrşită de două persoane, cu pătrunderea în încăpere, cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.

Potrivit art.186 alin. (2) lit.b), c), d) Cod penal, furtul săvârşit cu cauzarea de daune în proporţii considerabile se pedepseşte cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Conform materialelor cauzei penale rezultă comiterea de către Țîbuleac Mihail Igor a unei infracțiuni din categoria celor mai puțin grave (art. 16 Cod penal), cu forma vinovăției – intenționată (art. 17 Cod penal).

5. La stabilirea categoriei pedepsei instanța de judecată reține faptul că circumstanţe ce atenuează răspunderea penală conform art.76 din Codul penal în privința lui Țîbuleac Mihail Igor, au fost stabilite recunoașterea vinovăției.

Circumstanţe ce agravează răspunderea penală conform art.77 din Codul penal, în privința lui Țîbuleac Mihail Igor, instanța de judecată nu a stabilit, deși procurorul a invocat în rechizitoriu ca și circumstanță agravantă, eschivarea de la răspunderea penală (f.d.200), instanța de judecată nu consideră eschivarea de la urmărirea penală drept circumstanță agravantă, or potrivit prevederilor art.77 Cod penal eschivarea de la răspunderea penală, nu reprezintă o circumstanmță agravantă.

În conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea

condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Potrivit Regulii nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaților de Miniștri): ”Natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunilor pentru care un delincvent a fost condamnat sau o altă persoană este inculpată, decât să se țină seama de situația personală”.

În contextul prevederilor legale menționate, instanța ţine să indice, că pedeapsa este echitabilă când ea impune persoanei vinovate lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiunea comisă.

Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către persoana vinovată, precum şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă stabilită generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

Acuzatorul de stat, Adrian Păvăleanu, în ședința de judecată a solicitat stabilirea pedepsei în privința inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Corpul delict, un CD-R anexat la materialele cauzei, a se păstra la aceasta, corpurile delicte predate la IP Bălți, a se restitui părții vătămate, de asemenea acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului în contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1680 lei.

Avocatul, Oxana Melnic, a solicitat aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai blînde.

Inculpatul, Țîbuleac Mihail Igor a susținut avocatul.

La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată ia în consideraţie că, inculpatul Țîbuleac Mihail Igor a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit.b), c), d) Cod penal pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Potrivit alin. (3) art. 16 Cod penal, infracţiunea comisă de către inculpatul Țîbuleac Mihail Igor fiind calificată mai puțin gravă.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii *(privativă sau neprivativă de libertate)* şi duratei atât gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei.

Funcţiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancţiunii, care să ţină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condiţiile socio-etice impuse de societate. Exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei inculpatului, contribuind la reeducarea sa, cât şi asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situaţia de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare şi de a se abţine de la săvârşirea de infracţiuni. Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată şi pusă în executare, intensitatea şi generalitatea dezaprobării morale a faptei şi făptuitorului, condiţionează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privaţiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracţiunii şi gradul de vinovăţie al făptuitorului. Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni”.

Astfel, instanța la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei ia în considerație faptul că, inculpatul Țîbuleac Mihail Igor a recunoscut integral vina, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, se căieşte de cele comise, anterior a fost judecat prin Sentința Judecătoriei Bălți din 06.07.2020 în baza art.187 alin.(2), fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare la 3 ani 6 luni, cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani (f.d.172-173), prin urmare se constată faptul că inculpatul a comis infracțiunea dată în perioadă de probă.

De asemenea, potrivit certificatelor medicale (f.d.165-166) se atestă faptul că inculpatul Țîbuleac Mihail Igor nu se află la evidența acestora.

În speță, instanța consideră posibilă aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare, or ultimul anterior a fost condamnat pentru o infracțiune gravă, antecedentul penal nefiind stins, iar la 26.04.2022 a comis din nou o infracțiune.

În aceste condiţii se constată că, acţiunile inculpatului constituie un pericol iminent pentru societate, acțiuni care au fost stopate numai prin descoperirea lor şi intervenţia organelor de drept.

Astfel, instanța de judecată având în vedere circumstanțele expuse supra, dar și scopul legii penale, adică cel al corectării și reeducării inculpatului Țîbuleac Mihail Igor, instanța de judecată consideră oportun și echitabil de a stabili ultimului o pedeapsa penală sub formă de închisoare. Or, scopul pedepsei de reeducare şi de prevenire de săvîrşire de noi infracţiuni analogice sau similare poate fi atins doar prin stabilirea pedepsei în formă de închisoare.

În acest sens, analizând materialele dosarului instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală. Prin urmare, la stabilirea pedepsei pentru speță au incidență prevederile art. 364[1] alin.(8) Cod de procedură penală.

Așadar, potrivit alin. (8) art. 364[1] Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de **reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare**, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

Astfel, ținînd cont de atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, de circumstanţele pricinii şi persoana celui vinovat, instanţa consideră că scopul pedepsei poate fi atins prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) luni.

În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe urmează a fi executată de Țîbuleac Mihail Igor în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei a-l calcula din momentul definitivării și punerii în executare a sentinței.

Tot la acest capitol, instanța de judecată reține faptul că pedeapsa stabilită inculpatului Țîbuleac Mihail Igor prin sentința Judecătoriei Bălți din 06.07.2020 în baza art.187 alin.(2) Cod penal, a fost cumulată cu pedeapsa stabilită inculpatului prin sentința Judecătoriei Bălți din 31.05.2023.

Măsura preventivă față de inculpat la momentul pronunțării sentinței nu este aplicată. Inculpatul se deține în penitenciar unde execută pedeapsa cu închisoare în baza altei sentințe.

În situația dată, instanța consideră că temei de aplicare a altei măsuri preventive nu este. Or, o persoană condamnată în prima instanţă, fie că a fost sau nu în stare de arest pînă la acel moment, se găseşte în situaţia precizată de art. 5 parag. 1 lit. a) din Convenţia europeană, care autorizează privarea de libertate a persoanelor pe baza condamnării, chiar şi nedefinitive.

În susținerea soluției date se invocă și Hotărîrea Plenului Curţii Supreme de Justiţie a Republicii Moldova despre aplicarea de către instanţele judecătoreşti a unor prevederi ale legislaţiei de procedură

Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

Instanța de judecată reține că pedeapsa cu închisoarea aplicată inculpatului Țîbuleac Mihail Igor se justifică în raport cu faptele ce i se impută acestuia şi este necesară pentru apărarea ordinii publice într-o societate democratică, a reprimării infracțiunilor, deoarece corectarea acestuia este posibilă numai fiind izolat de societate.

6. *Cu referire la prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14), 397 pct. 5)* Cod de procedură penală*, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată hotărăşte chestiunea cu privire la cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.*

Instanța consideră întemeiată solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea în beneficiul statului de la inculpatul Țîbuleac Mihail Igor, a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu efectuarea expertizei judiciare. (nr.34/12/2-R-289 din 26.05.2022), în total suma de 1680 lei din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 227 alin. (1) și alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Totodată, potrivit prevederilor alin. (3) al normei citate, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, cea din urmă fiind considerată o normă generală, ne obligând statul să suporte cheltuielile, ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

În sensul prevederilor art. 229 alin. (1-4) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor. În cazul condamnării cîtorva persoane în aceeaşi cauză, cheltuielile judiciare se repartizează în dependenţă de vinovăţia, gradul de răspundere şi situaţia materială a fiecăreia din ele.

Prin urmare instanța constată cu certitudine că, la materialele cauzei, a fost anexat raportul de efectuare a expertizei judiciare (nr.34/12/2-R-289 din 26.05.2022), în total suma de 1680 lei (f.d.175-188).

Astfel, prin prisma normelor de drept evidențiate, ținînd cont de faptul că raportul respectiv de expertiză a stat la baza stabilirii vinovăției inculpatului Țîbuleac Mihail Igor, fiind acțiune de urmărire penală necesară în vederea descoperirii infracțiunii și contracarării activității infracționale, instanța de judecată consideră necesar a admite solicitarea acuzatorului de stat

privind încasarea cheltuielilor judiciare şi va dispune încasarea din contul inculpatului Țîbuleac Mihail Igor în beneficul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 1680 lei, or, în acest sens urmărirea penală şi judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea şi transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor si conservarea mijloacelor materiale de probă, precum şi orice alte cheltuieli necesare normalei desfăşurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ şi sumele pentru retribuţia cuvenită experţilor si interpreţilor pentru serviciul care l-au adus justiţiei. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sânt avansate de către reclamant prin plata taxei de timbru la introducerea acţiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciara se desfăşoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sânt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în faţa căruia se află cauza penală.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o.

Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale si a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată şi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli. De asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Astfel, stabilindu-se cu certitudine vinovăţia inculpatului Țîbuleac Mihail Igor în săvârşirea unei infracţiuni, acestuia îi revine obligaţia de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale şi până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

7. Acțiune civilă nu a fost înaintată.

8. Cu referire la corpurile delicte, instanța de judecată menționează că soarta acestora urmează a fi soluționată în cursul examinării cauzei penale disjunse cu referire la învinuirea cet. Nicolaev Sorin de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit.b),c),d) Cod penal.

9. Pentru aceste motive şi conform art. 364[1], 384-385, 324 alin. (2), 389, 397 ale Codului de procedură penală, instanţa de judecată –

c o n d a m n ă:

Se recunoaşte vinovat Țîbuleac Mihail Igor de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal şi în baza acestei Legi se stabileşte numitului pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 8 (opt) luni.

În temeiul art. 72 alin. (3) Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe urmează a fi executată de Țîbuleac Mihail Igor în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei a-l calcula din momentul definitivării și punerii în executare a sentinței.

Se încasează de la Țîbuleac Mihail Igor în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 1680 (una mie șase sute optzeci) lei.

Sentinţa poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Bălţi în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul Central).

Preşedintele şedinţei,
judecător: **Marcel Popescu**